Srijeda, 23.02.2011.g.

Cijeli život vodim neku moju borbu s autoritetima u mojem životu. Tako je bilo i s pokojnim ocem, i s učiteljima i profesorima u školi, s nadređenima na poslu, s ženom u stvaranju obitelji. S Gospodinom nisam nikad vodio borbu jer Ga nisam baš ni poznavao a niti je On bio neki moj autoritet do unazad nekoliko godina. I uvijek sam nastojao da moja bude zadnja. Ako nije bila onda sam nastojao se maknuti iz takvih situacija ili barem pokazati autoritetu da se ne slažem s njim. Bilo otvoreno ili prešutno. U svim tim trenucima, imao sam neki dojam da ja svime upravljam i da nitko ne može sa mnom upravljati i nametati mi nešto što ja ne želim prihvatiti.

Sve je to trajalo dok na velika vrata nije Gospodin ušao u moj život. ON, KOJI JE BIO I JEST B OG,
dao
se vrijeđati, pljuvati po sebi, mučiti i, na kraju, razapeti i umrijeti na križu. Nekim njegovim učenicima i mnogim Židovima to je bilo nepojmljivo i zbog toga su sumnjali da je ON
BOG,
SPASITELJ
KOJI
IMA
DOĆI.

I tako, Gospodin uđe u moj život. I ja poželim biti sličan njemu. Ne da budem kao On, BOG. Ne, nego da pokušam živjeti po Njegovim riječima, Njegovom primjeru i po zapovijedima koje je dao svojim apostolima i ostavio i svima nama poslije njihove smrti.

Iz početka mi to i nije bilo tako teško jer sam bio u psihički lošem stanju pa je ispovijedanje mojih grijeha, traženje oprosta, učenje molitvi, hodanje na misu i dr. bilo samo po sebi razumljivo i o tome nisam trebao posebno razmišljati.

Relativno lako sam savladao Njegovu zapovijed da ljubimo druge oko sebe kao same sebe i da svima oko sebe oprostimo koji su nas na bilo koji način povrijedili i da tražimo oproste od onih koje smo mi povrijedili. To sam učinio lako. No, ja i inače nisam bio neko zlopamtilo i čovjekomrzac pa i nisam imao puno takovih slučajeva. Snaga obraćenja koju je Gospodin usadio u mene samo mi je to još i olakšala. Pomogao je u tome i zatvor jer sam tamo imao puno vremena da te stvari posložim u glavi, pogotovo što sam rastao u vjeri i počeo shvaćati najveće vjerske istine.

No, po izlasku iz zatvora i daljnjem rastu u vjeri i duhovnosti dolazio sam do novih odnosa koje sam trebao uskladiti. Uskladiti ono ŠTO NAS JE GOSPODIN UČIO U SVOJOJ RIJEČI I ZAPO
VIJEDIMA
SA
SVAKODNEVNIM
ŽIVOTOM
I
RAZMIŠLJANJIMA
NAS
LJUDI.

U zatvoru sam zaključio da sam previše stvari u životu činio bez da sam sa njima prije toga upoznao svoju suprugu i da ću to pokušati promijeniti. Nekada sam zaključio da je to dobro što sam planirao učiniti i tako sam učinio. Mislim na stvari koje se tiču obitelji i zajedničko obiteljskog života. A zapravo je većina, i poslovnih odluka i drugih, životnih odluka vezana uz obitelj i ima posljedice na obiteljski život.

I zaključim da ću se u svim takvim odlukama prije konzultirati s svojom suprugom JER NAS JE
GOSPODIN
UČINIO
JEDNIM
TIJELOM. I tu sada imam problema. Jer moj prijašnji egoistični i tvrdoglavi način života,
KOJI
JE
BIO
VEĆINOM

U
GRIJEHU,
nije
lako
promijeniti
u
potpunu
suprotnost koju od nas traži Gospodin.
MORAO
SAM
I
MORAM
MIJENJATI
SEBE.

Pa sam išao pogledati što o tome kaže Božja riječ, Biblija. **O KAKVU TEŽINU IMA TA RIJEČ I TE ZAPOVIJEDI ZA NAS EGOISTE I SEBIČNJAKE!**
Ona traži da se muž i žena o svemu dogovaraju, da jedan drugoga moraju
BEZREZERVNO
POŠTOVATI
I
LJUBITI,
a da opet svatko od njih ima svoje zadatke koje mora izvršiti.

I tako dolazim do toga da se ja moram sa suprugom posavjetovati i ZAJEDNO ODLUČITI što ćemo i kako sa novcem, sa slobodnim
vremenom, kako u odnosima prema rodbini i prijateljima,
kako se odrediti prema životima djece, itd.
Tu odmah, na najobičnijim stvarima DOLAZI
VJERA
NA
KUŠNJU. I za čas te zlo odvede u krivom pravcu, u srditost, u šutnju, u međusobno nerazumijevanje. No, već sam naučio i učvrstio svoju vjeru u tom dijelu da sam prihvatio
DA
JE
MENE

I
MOJU
SUPRUGU
GOSPODIN
IZ
NJEMU
ZNANIH
RAZLOGA
SPOJIO
I
ZDRUŽIO,
DA
SMO
NAS
DVOJE
POSTALI
JEDNO
TIJELO,
DA
SE
MORAMO
POŠTOVATI
I
LJUBITI.
A to znači da ne smije biti
sebičan prema svoj ženi, činiti sve po svojem, lagati i skrivati joj ono što mislim i što sam učinio, vrijeđati ju i žalostiti, itd.

I JA SE TAKO NASTOJIM PONAŠATI. Istina, da bi za takav idiličan život trebala potpuna predanost BOŽJOJ RIJEČI i mene i moje supruge. A
mi
to
još
uvijek
nismo
i
tek
se
trudimo da takvi
budemo. No, u tom našem trudu
već
JE
PRISUTAN
DUH

SVETI
KOJI
NAS
VODI
I
JAČA
PUTEVIMA
KOJE
JE
GOSPODIN
ZA
NAS
NAMIJENIO.
KAKO
ZA
SVAKOGA
OD
NAS
POJEDINAČNO
TAKO
I
ZA
NAS
ZAJEDNO,
KAO
JEDNO
TIJELO.
Međusobni razgovor i čitanje i proučavanje i primjenjivanje BOŽJE
RIJEČI
na naše odnose,
RJEŠAVA
SVE
PROBLEME.

NAJBITNIJE JE DA U SVEMU POSTOJI LJUBAV. I NE MOŽE NITKO OD NAS REĆI DA LJU
BI
GOSPODINA
AKO
NE
LJUBI
SVOJU
ŽENU
ILI
SVOJEGA

MUŽA.
A
AKO
NEKOGA
LJUBIŠ
ONDA
GA
NE
MOŽEŠ
POVRJEĐIVATI,
SRDITI,
OMALOVAŽAVATI.
AKO
TO
RADIŠ
ONDA
SI
LICEMJERAN
I
LAŽAN.
A
TAKVE GOSPODIN
BAŠ
NE
LJUBI.

Ako ponekad i dođe do toga da se u nečemu ne možemo složiti, tada ja učinim ono što me Gospodin po svojoj RIJEČI naučio**. Učinim ono što mogu, što Gospodin od mene očekuje i**
traži,
A
OSTALO
PREPUSTIM
NJEMU.
JA
SE
TADA
SAMO
MOGU
JOŠ

MOLITI
. A nikako ne činiti
nešto samo po svojem i na silu.

Gospodin je od Svete Faustine tražio da se u svakom slučaju potčini volji svoje nadređene sestre-redovnice i svojeg ispovjednika.
REKAO
JOJ
JE
DA
MU
TOM
SVOJOM
POSLUŠNOŠĆU
SPAŠAVA
VIŠE
DUŠA
NEGO
DUGIM
MOLITVAMA
I
POSTOVIMA.
To se događalo kad se Sveta Faustina htjela moliti i postiti preko svojih zdravstvenih mogućnosti a oni joj to nisu dozvoljavali. Znači, htjela je učiniti nešto dobro ali bi time postala neposlušna onome što nas Gospodin uči.
DA
POŠTUJEMO
SVE
ODNOSE
KOJE
JE
ON
STVORIO
OVDJE
NA
ZEMLJI.
JER SE
BEZ
NJEGOVOG
ZNANJA

I
DOPUŠTENJA
NIŠTA
NA
ZEMLJI
NE
DOGAĐA.

SVE AUTORITETE I ODNOSE NA ZEMLJI STVORIO JE GOSPODIN BOG. I SVE VLASTI I DRUŠTVENI
PORETCI
IMAJU
SVOJ
ZNAČAJ
I
VAŽNOST
U
NAŠIM
ŽIVOTIMA.
ZATO
IM
SE
TREBAMO
POTČINJAVATI.

To također i ja pokušavam. Da prihvatim sve ono što naše svjetovne vlasti odrede. Od plaćanja parkiranja do plaćanja poreza i svih drugih davanja. I to s voljom i bez prigovaranja. A nekad tako nisam činio. Uvijek sam gledao kako da to maksimalno izbjegnem, gdje god sam stigao. U
LICU
SAM
UVIJEK
PROLAZIO

ONDJE
GDJE
SAM
SE
NAŠAO
A
DANAS
NASTOJIM
OTIĆI
DO
ZEBRE
I
TAMO
JU
PRIJEĆI.
Ne mogu reći da sve to uspijevam. No, vježbam se u tome i rastem u tome.

I VRLO SAM RADOSTAN KADA U NEČEMU TAKVOM NAPREDUJEM JER ZNAM DA JE T
O
PO
GOSPODINOVOJ
VOLJI.
I, primijetio sam, da se takvim pristupom i načinom života iz mene
iselio
i
strah,
i
srdžba,
i
zavist,
i
licemjerje.
Prihvaćam život takvog
kakvog
mi
je
Gospodin
namijenio. I obitelj, i rodbinu, i prijatelje, i društvenu okolinu, i materijalne stvari, i buduću radnu okolinu, jer još uvijek sam bez posla.
KAKO
MI
ŠTO
U
ŽIVOTU

DOĐE
TAKO
TO
I
PRIHVATIM.

I SVE IMA SMISAO. JER JE TAKO ZA SVOJEG ZEMALJSKOG ŽIVOTA ŽIVIO GOSPODIN.

PRIHVAĆAO JE SVE ŠTO MU JE BILO U NJEGOVOM ŽIVOTU NAMIJENJENO. NIJE, NA SILU,
MIJENJAO
NI
DRUŠTVENA
UREĐENJA,
NI
VLASTODRŠCE,
NI
ODNOSE
MEĐU
LJUDIMA,
NI
NA
POSLU.
NE.
ON
JE
SAMO
PROPOVIJEDAO
DA

**LJUBIMO
SVE
OKO
SEBE,
DA
SVIMA
ČINIMO
DOBRO,
DA
OPROSTIMO
SVIMA
ONIMA
KOJI
SU
NAS
POVRIJEDILI,
DA
LJUBIMO
SVOJE
NEPRIJATELJE,
DA
GOVORIMO
ISTINU.**

NETKO ĆE SADA REĆI, PA DA, ZATO JE I ZAVRŠIO NA KRIŽU. DA, ALI RADI NAS, DA NAS SPASI. I ON JE ZNAO, A TO JE I NAM DAO DA SPOZNAMO, **DA IZA KRIŽEVA OVO
GA ŽI
VOTA
DOLAZI
VJEČNI
ŽIVOT
U
NJEGOVOM
KRALJEVSTVU.
ZA
SVAKOG
ONOG
KOJI
ĆE
ŽIVJETI**

PO
NJEGOVIM
ZAPOVIJEDIMA.

I zato mi je jasno zašto Gospodin nije zagovarao ni jedan rat, ni jednu bitku ni primjenu sile, čak ni svađu. NEMA TOGA U NJEGOVOM KRALJEVSTVU.

A KAKO S RODITELJIMA, S DJECOM? PA VRLO JEDNOSTVANO. SVE JE U NJEGOVIM Z APOVIJEDIMA.

POŠTUJ OCA I MAJKU. NE ŽALOSTI SVOJE DJECE. Ali to ne znači da moraš stalno biti s njima, da svoj život moraš vezati za njih, DA
MORAŠ
"ŽIVJETI"
NJIHOVE
ŽIVOTE. NE. Neka oni žive svoje živote a ti im budi na pomoći. Biti na pomoći ne znači donositi odluke umjesto njih i planirati planove za njihove živote. NE.
RIJEČ
BOŽJA
JE
VRLO

JASNA.
I čak u Bibliji i nema o tim odnosima puno govora.
To bi onda trebalo značiti da Gospodin tim odnosima, našim međusobnim ovdje na zemlji, nije pridavao veliku pažnju
KAKO
TO
MI
LJUDI
ČINIMO.

NE. ON JE DOŠAO DA NAS OTKUPI I PRIPREMI ZA VJEČNI ŽIVOT U NJEGOVOM KRALJ EVSTVU.
TRAŽI
OD
SVIH
NAS
DA
SVOJE
ŽIVOTE,
SVAKI
ZA
SEBE,
TOME
PODREDIMO.

To pokušavam ja u cijelosti prihvatiti, tako živjeti i tako svjedočiti drugima oko sebe. VOLIMO SE, POŠTUJMO SE, NE ŽALOSTIMO SE. ALI, SPREMAJMO SE ZA VJEČNI ŽIV OT.

GOSPODINE, OJAČAJ NAS SVOJIM SVETIM DUHOM I POVEDI NAS PUTEM KOJI VODI U VJEČNI
ŽIVOT
U
TVOJEM
KRALJEVSTVU.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.